

[Vivike.]

refusion på 30 pct. til sociale udgifter på Grønland, og det hilser jeg med tilfredshed som et fremskridt. Men jeg er alvorligt bange for, at de 30 pct. ikke er nok. Det siges da også i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke giver dækning, men så henviser man til, at landskassen kan bruge af sin formue. Men jeg ved ikke, hvor længe formuen kan holde til at blive tappet på denne måde, og jeg tror, at vi i et udvalg skal se lidt nøjere på, om de 30 pct. er nok, eller om vi skal gøre det bedre, end lovforslaget er udtryk for.

Kjær Rasmussen: VS kan gå ind for lovforslagets hovedsigte, at statskassen yder støtte til Grønlands socialforsorg.

Af bemærkningerne forstår vi, at der er en hel del trivselsproblemer i Grønland, måske mest for tilflytterne til de større byer. Ofte vil det vel være sådan, at begge forældrene er udearbejdende, og det kan da, dér som her, gå ud over børneflokkene, som i nogle tilfælde må gå rundt for lud og koldt vand, fordi der ikke findes institutioner, hvortil forældrene kan bringe dem. Vel gives der børnetilskud nogle steder, ca. 50 kr. pr. barn pr. kvartal, men mon ikke det forholder sig sådan, at forældrene undertiden tager sig en glad aften for børnenes penge? For sådanne børn ville det unægteligt være bedre, om det offentlige havde sørget for institutioner i tilstrækkeligt omfang. Staten kunne gøre det ved f. eks. at forhøje refusionsprocenten for investeringsudgifter og udgifter til sociale institutioners drift.

Jeg ved, at landsrådet har tiltrådt lovforslaget; men vi vil alligevel gerne lige høre ministerens mening om på denne måde at lede udviklingen.

Rosing: Under første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Grønland om indførselsafgifter har jeg bl. a. sagt, at det var ønskeligt, at en anden statstilskudsordning for landskassens sociale udgifter blev gennemført i denne samling. Jeg vil ved denne lejlighed takke Grønlandsministeren ikke alene for hans initiativ, hvorved lovforslag herom er fremsat til behandling i denne samling og forhåbentlig bliver færdigbehandlet, inden tinget sendes på sommerferie, men også fordi ministeren har fulgt

landsrådets indstilling vedrørende spørgsmålet om ikrafttrædelsesdatoen, nemlig 1. januar 1968.

Behøvet for en anden tilskudsordning er allerede klart udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget vedrørende ændring af de landskassen tilfaldende indførselsafgifter. Det lovforslag, vi behandler i dag, er et forslag til en bemyndigelseslov, hvis baggrund og begrundelser klart og vægtigt udtrykkes i bemærkningerne. Jeg har ingen tilføjelser til disse bemærkninger, men vil blot udtrykke min fulde støtte til lovforslagets gennemførelse.

Som man ved, er den grønlandske socialforsorg under opbygning i relation til den strukturændring, samfundet lever under. Selv om vi på flere områder indtil nu har udtrakt visse hergældende love til uden eller med få ændringer også at gælde for Grønland, kan vi ikke indføre hergældende udviklede sociale love og regler i Grønland, i hvert fald ikke for tiden, selv om man her ret ofte taler om nødvendigheden af rationalisering og forenkling af statens og kommunernes administration.

Det foreliggende lovforslag forudsætter således en forenkling af den eksisterende støtteordning. Dette rimet i øvrigt med moderne socialpolitisk tankegang, som også må være gældende i den sociallovskommission, som arbejder for tiden. I Grønland stræber vi efter at bygge en enhedsadministration såvel lokalt som centralt. Dette er en nødvendighed for et samfund, der som grønlændernes er på vej til civilisation. Der er sket store ændringer i livsformerne, der hersker sociale tilpasningsvanskeligheder og et stort behov for de ordninger, som tjener bedst til samfundets videre udvikling.

Den foreslåede generelle støtteordning med samme procent, hvad enten det drejer sig om administrative udgifter, kontante ydelser, institutionsforsorg eller andre former for forsorg, forudsætter ikke alene enklere og lettere administration, men giver tillige mulighed for lokale organer til lettere at kunne vurdere de økonomiske konsekvenser af socialpolitisk aktivitet. Således har denne bemyndigelseslov tiltrængte fordele for videreførelsen af den igangværende opbygning af landsdelens tidssvarende socialforsorg, som den grønlandske eksplosive udvikling, navnlig for byernes vedkom-